

Att svara på livets kallelse

Välkomna, mina käraste vänner. Välsignelserna som ges utgör styrka och kraft som kommer från de uppriktiga önskningarna och kärleken hos alla som är delaktiga i den här strävan – både de som befinner sig i kroppen och de som befinner sig utanför den.

I början av detta nya arbetsår skulle jag vilja ta fram en slags plan som också kommer att utgöra en omformulering av vårt arbete och dess syfte. Människor behöver alltid ett klargörande av sina motiv och tankar: vart de är på väg och varför.

Så länge du uteslutande identifierar dig med ditt egojag och så länge du ignorerar den andra delen av dig själv, kommer du att förbli fångad i en smärtsam kamp som sliter dig itu och som du inte ser någon lösning på. Detta orsakar ofta en outhärdlig anspänning och oro. Den här grundläggande mentala otryggheten, med alla dess biprodukter, kan överskuggas av alla möjliga förehavanden. Men även om dessa mål i sig kan vara goda nog, kan de inte lindra den grundläggande rädslan för eller känslan av meningslöshet och slöseri. Bara när du finner och aktiverar ditt centrum, djupt inom dig, kan du uppfylla ditt öde, ditt skäl för att existera. Vadhelst annat du åstadkommer tjänar endast till, om du så väljer, att göra dig mer medveten om ditt verkliga jag och därmed om varandets verklighet. Då och endast då kommer du att finna en genuin trygghet och frid som kommer inifrån. För att finna den, behöver du ge upp ditt grepp om det yttre egot. Det vill säga, du behöver ge upp att uteslutande lita på egot och använda det som ett verktyg för att aktivera det universella jaget som slumrar inombords.

Mina vänner, många människor känner till detta och ger ofta läpparnas bekännelse till det. Men att förstå detta teoretiskt och att leva det är två helt olika saker. Arbetet på denna väg är avsett att hjälpa er att åstadkomma att ett nytt jag vaknar upp som ni tidigare inte medvetet har upplevt. Denna väg ger er medlen att i själva verket åstadkomma detta.

Livet utfärdar en kallelse; det ställer ett krav på varje levande individ. De flesta människor förnimmer inte den här kallelsen. Bara när du blir medveten om dina egna illusioner, kan du samtidigt bli mer medveten om sanningen inom dig och därmed om sanningen i livet. Du kommer följaktligen i varje stund att förstå vad livets kallelse vill förmedla till dig. Hur svarar du på den?

Svarar du med hela ditt väsen? Eller svarar du halvhjärtat? Eller motstår du att svara alls och gör dig döv inför den? Detta är den stora frågan, mina vänner.

Det jag säger här, enkelt som det låter, kan bli en mycket viktig hjälp för att ärligt ställa dig frågan: Vill du verkligen förstå livets kallelse? Vad kräver den av dig? Och är du helhjärtat mottaglig?

Livets kallelse är en dynamisk rörelse som också kan kännas som en ström. Denna livets ström manifesterar sig på olika sätt för varje individ. Den är på en och samma gång universell och intensivt personlig. Den är universell i den bemärkelse att den uteslutande syftar till att väcka det verkliga jaget, den absoluta verkligheten. Den tar sig an detta på ett helt och hållet osentimentalt sätt. Den bortser från personliga bindningar, sociala beaktanden och alla andra perifera värden, inbegripet personlig smärta eller personligt välbehag.

Om det för att väcka det verkliga jaget krävs vad som temporärt ser ut som förstörelse, kommer denna förstörelse snarare att visa sig utgöra grunden för det verkliga inre livet, förberedelsen som behövs för att väcka det inre centrumet. Om uppvaknandet även medför det som råkar vara mycket glädjande för dig, visar själva den glädjefyllda upplevelsen att du befinner dig mer i samklang med ditt verkliga jag än du inser.

Moralistiska, självförgörande inställningar får er ofta att avvisa vadhelst som kan leda er till ert öde och er egen uppfyllelse bara för att det medför glädje, eftersom ni har den felaktiga idén om att ett självförverkligande automatiskt måste innebära berövande och självuppoffring. Om inte dina livsbetingelser förr eller senare främjar att du kommer in i ditt verkliga jag, kommer de oundvikligen att förstöras. Betingelser som främjar det verkliga jagets uppvaknande för med sig frid, glädje, välbefinnande och intensivt välbehag. Sådan är livets ström, som ofta blockeras av mänsklighetens envisa motstånd mot att se den.

Livets kallelse är universell. Inställningen som är nödvändig för att väcka det inre centrumet följer universella värden. Sanning, kärlek och skönhet är universella aspekter av den verkliga livsströmmen. Egots isolerade tillvaro är också ett allmänt tillstånd som påverkar alla människor, men på vilket sätt egot blockerar det verkliga jaget är en personlig fråga; vad som är universellt är det faktum att det är nödvändigt att transformera sin karaktär för att låta livsströmmen flöda fritt. Vi ska återkomma till ämnet om transformation lite senare.

Dessa universella principer kan erkännas intellektuellt, men de känns och upplevs inte nödvändigtvis. Detta kan bara ske när den personliga upplevelsen av livsströmmen bekräftas och besvaras. Alla vägar som leder till ett genuint självförverkligande måste därför vara intensivt

personliga och behöver ta itu med intensivt personliga problem. De som tror att målet kan uppnås genom att insupa en allmän sanning och samla på sig fler sanningsenliga övertygelser bedrar sig själva. De gör så för att de inte vill titta på sanningen om vilka de är just nu; de föredrar en idealiserad uppfattning om sig själva. Just detta undvikande fjärmar dem mer från målet än det ärliga erkännandet av att de inte vill titta på sig själva och inte vill tillåta sig att uppleva känslor som de är rädda för eller inte godkänner, och framför allt att de inte vill transformera sina karaktärsdefekter. Den faktiska – inte teoretiska – aktiveringen av det verkliga jaget med dess vibrerande liv, gränslösa överflöd, oändliga möjligheter för det goda och dess högsta visdom och glädje, äger rum i precis samma grad som du vågar ta en titt på din tillfälliga sanning om dig själv. Detta innebär att känna vad du känner, att ha modet att transformera dig själv till en bättre människa utan någon annan anledning än att önska bidra till livet snarare än att göra ett intryck och gripa efter godkännande. När de omedelbara barriärerna för att transformeras för transformationens egen skull övervinns, kommer det verkliga jaget med alla sina skatter tydligt att visa sig.

En av dessa barriärer består av skam över vad du är nu. Denna skam får dig att upprätta en mur av hemlighetsmakeri som gör dig ensam. Ensamheten kan förnekas eller rationaliseras; man kan skylla på andra omständigheter. I verkligheten är det din önskan om att dölja dig själv från dig själv och andra som separerar dig från dem. I de djupaste vråna av ditt sinne är du rädd för att du är annorlunda än andra, att du är värre och skammen över din olikhet kan inte avslöjas. Denna mycket hemliga övertygelse fångar dig i den särskilda illusionen av din åtskillnad och berövar dig fördelen av att upptäcka din universalitet som erbjuder sitt läkande klimat för ditt psyke. Detta kan återigen inte åstadkommas genom en teoretisk förståelse, utan endast genom att faktiskt uppleva de områden där du fortfarande gömmer dig. Just dessa utgör de huvudsakliga barriärerna som separerar dig från livsströmmen. Ensamheten som uppstår ur det inre hemlighetsmakeriet kan inte lindras, oavsett hur gynnsamma de yttre omständigheterna är. En sådan ensamhet kan endast lindras när du övervinner högmodet som döljs av din skam. Det intensivt personliga arbetet med att övervinna ditt högmod leder till de universella värdenas förverkligande, vilket ensamt kan ge dig modet att följa med livsströmmen.

Det universella jaget motsäger ofta yttre regler som härstammar från mänsklighetens egojag. Oavsett hur mycket människor gör uppror mot anpassning och sociala lagar, finner de sig sålunda fortfarande inneslutna i egojaget, djupt nedsänkta i den dualistiska kampen mellan anpassning och den underkastelse som den kräver, kontra uppror och trots. Den sanna frigörelsen från egots yttre regler kräver varken anpassning eller uppror. Den grundar sig i inre värden som kan, men behöver inte, sammanfalla med samhällets diktat. Inte i något av fallen kommer personen som använder inre värden att skadas. Han eller hon kommer att bli mer hel, även i en tillfällig omvälvning.

Nyckeln är inte så dold som det kan tyckas. Fråga bara hurvida du är motiverad av kärlek och sanning och helt och fullt har åtagit dig en väg där du är ärlig och har integritet i denna särskilda fråga, oavsett allmänhetens uppfattning. Släpper du taget om rädslan, högmodet, ditt egos egenvilja och strävar i riktning mot den gudomliga rösten inom dig, återigen oavsett hur det framstår? Den här vägen är alltid öppen och närhelst du väljer den så kommer den att frigöra dig från egokampen. Dess lösningar kommer att ge dig mindre smärta och vånda. Svar kommer oundvikligen att följa som försonar din konflikt och bringar frid.

Livets kallelse bortser från den ytliga moralen som de flesta människor ivrigt håller fast vid eller lika ivrigt slåss mot. Denna moral vilar i rädslan för att inte vara godkänd. Människor kan slåss mot den på grund av att i deras sinne likställs godhet med berövande. Livets kallelse bortser från yttre framträdanden och kortsynt sentimentalitet. Den strävar med kraft efter att föra alla individer in i deras födslorätt, eftersom den helt och hållet vilar i universella värden. Allting som är av betydelse rymms i den.

Varför går mänskligheten in i en sådan kamp mot att uppfylla sitt öde, när ett sådant öde inte bringar något annat än gott? Varför är ni ovilliga att höra er livsströms kallelse när den ger er allt som är tryggt, gott, fruktbart och glädjefyllt? Detta är mänsklighetens tragiska strid. Ni störs å ena sidan väldigt mycket av otryggheten i er tillvaro. Ni känner att livet slösas bort så länge man uteslutande ger sin trofasthet till det yttre jaget och därför till yttre värden. Ni gör å andra sidan allt som står i er makt för att bevara ert olyckliga tillstånd. Ni söker i själva verket fler och fler sätt för att förstärka er egoidentifikation: fler yttre sätt, yttre aktiviteter, yttre övertygelser och yttre flyktvägar. Ibland kanske ni bara lyckas att göra er döva för rösten från djupt inombords. Vid andra tillfällen känner ni den djupa oron, men ni vägrar att förstå den.

Bara de som medvetet och avsiktligt fattar beslutet och en gång för alla åtar sig att leva sitt liv för det primära syftet att aktivera det verkliga jaget, kan finna den djupa inre frid som existerar även medan inre misstag fortfarande förhindrar ett fullt självförverkligande.

Låt var och en av er som läser dessa rader fråga dig varför du går på denna väg. Vad är ditt mål i livet? Lever du bara för att klara dig så gott du kan? Arbetar du på denna väg för att det finns vissa symtom du önskar avlägsnade som du känner stör ditt liv på ett obehagligt sätt? Absolut, du är fri att göra så. Men inse den djupare innebörden av detta. För så länge du enbart har målet att avlägsna vissa verkningar av att du identifierar dig med ditt ego på grund av att du ignorerar eller är rädd för att aktivera det verkliga jaget, kommer andra symtom på denna huvudsakliga sjukdom att visa sig. Det totala välbefinnandet kan inte uppnås, även om du lyckas avlägsna tillfälliga tillstånd av smärta och berövande. Det finns en stor skillnad mellan dessa två mål. Så länge du undgår att helt rikta in dig på att aktivera ditt verkliga jags inre centrum, kan du inte känna verklig

trygghet, frid och verkligt välbefinnande. Inte heller kan du använda förrådet av potential inom dig eller uppleva din frihet att använda universums obegränsade resurser till din fördel. Att inte kunna göra något av detta, att inte kunna vara vad du kan vara, utgör en ändlös smärta som du behöver tillåta dig att medvetet uppleva för att få incitamentet till att göra något åt den.

Egots bedrifter, oavsett hur storartade dina prestationer är, kommer däremot aldrig att ge dig frid och trygghet, inte heller känslan av att vara det bästa du kan vara. Egots drivkraft kan tyckas ge dig makt över andra, men den kan aldrig ge dig autonomi och självständighet och förr eller senare blottläggs således illusionen av att ha makt över andra som ett falsarium.

Jag råder alla som söker hjälp, liksom de som är hjälpare, att mycket tydligt definiera ert mål. Vad är ditt mål? Hur långt önskar du gå? Gör du ett helhjärtat åtagande? Visualisera sedan de specifika symptomen som du önskar avlägsna. Alla störning är endast ett symptom på den grundläggande krämpan av att uteslutande identifiera sig med egot, oavsett vilket namn man ger det: neuros, sjuklighet, förvrängning, olycka. Du är fri att enbart avlägsna symtom. Överväg vad det innebär för din framtid att enbart avlägsna symtomen. Vad kan du föreställa dig efteråt? Kan du föreställa dig att mer är möjligt? Vad består detta mer i? Hur skulle ditt liv vara med detta mer? Eller åtar du dig helt och fullt att finna vem du verkligen är, vad som är möjligt för dig?

Jag tror att de som verkligen tänker över detta och riktigt greppar hela innebörden av denna viktiga fråga och som tydligt frågar sig själva utan villfarelser, kommer att svara på livet med hela sitt väsen. Låt oss diskutera detta fulla åtagande av det verkliga jaget.

Ni har alla i någon grad genom vissa meditationer upplevt att universum inrymmer det obegränsade goda, tillgängligt för er om ni öppnar dig för det. Det finns tillfällen när du upplever den här sanningen som mycket levande och du vet utan en skugga av tvivel att din upplevelse inte är en tillfällighet eller illusion; du vet att den är ett faktum. När det är så, är hela din inställning klar, fri och avslappnad. Du är djupt övertygad om din sanning och litar på den; du känner dig värdig och drar dig därmed inte undan från att bli uppfylld; därmed infinner det sig. Hela ditt väsen genljuder med en positiv, konstruktiv vibration utan någon konflikt. Du känner dig inte självisk för att du önskar uppleva skönhet, inte heller håller du tillbaka det bästa av dig.

Men sedan finns också dessa tillfällen när saker inte fungerar på det sättet. Även om du på vissa områden av ditt liv redan har upplevt sådana positiva manifestationer, kan du inte bryta igenom på andra områden. Att försöka uppnå detta odifferentierade goda med ditt egojag fungerar inte. Där ditt verkliga jag inte är aktiverat är dörrarna till det goda universum stängda. Detta beror inte på att någon förbjudande auktoritet har beslutat att du inte är värdig den ena eller andra uppfyllelsen;

det beror helt enkelt på att det finns något inom dig som blockerar vägen och detta något behöver upptäckas så att du kan avlägsna det.

Oavsett vad hindret består av, gör det dig rädd för att släppa taget om egot och du förblir därmed centrerad i och inriktad på det yttre egot. Detta yttre ego är oförenligt med allt det godas förenade värld eftersom det är avskuret från det i en dualitet. Det kan bara vara öppet för det partiellt goda, där det – som alltid i dualiteter – finns en annan, önskad sida. Den här önskade sidan kan försvaga önskan om det goda – helt omedvetet. Vad som står i vägen för att släppa taget om egot är dessutom alltid, när det helt avtäcks och förstås, något som försämrar ens integritet och deformerar karaktärsstrukturen. Det djupa inre samvetet känner därför att det inte förtjänar allt det goda och väjer undan från det. Själva denna karaktärsdefekt gör personligheten oförmögen att hantera det goda även där det existerar.

Endast jaget i sin helhet kan relatera till och förenas med det goda i sin helhet. Ni kan pröva detta just nu. Ta ett problem som du arbetar med, det kan vara ett yttre problem som du skulle vilja förändra eller ett inre tillstånd som du skulle vilja övervinna. Meditera, vidga dig och sträck dig efter det fullständiga målet. Gör anspråk på detta fullständiga mål. Hur ofta händer det inte att ni känner att det är omöjligt att göra det! Pröva det just nu.

Även om du verkligen vill göra anspråk på ditt mål, känner du fortfarande att det är omöjligt. Det finns en mur som inte låter dig komma igenom. Denna mur får aldrig under några omständigheter bortses från eller slätas över. Viljans påtryckning får aldrig användas för att övervinna detta ”nej” som muren utgör. En sådan forcering kommer att flytta dig längre bort från ditt verkliga jag och därmed från verkligheten av det liv där allt gott är tillgängligt. I stället behöver murens innebörd tolkas. Översätt den till klara ord. Oavsett om du tvivlar på att du kan uppnå ditt mål eller känner dig skyldig över att uppnå det eller har en känsla av inte förtjäna det eller är rädd för livets krav när du faktiskt har uppnått det, är dessa fortfarande inte det slutliga svaret. Reservationen inom dig måste vara kopplad till en karaktärsdefekt som du inte riktigt har konfronterat, inte heller vill du det, på grund av att du inte vill överge den.

Karaktärstransformation är en absolut nödvändighet för att lämna egoidentifikationen. När jag säger ”lämna”, menar jag inte det i bemärkelsen av att ge upp egot, utan att använda det som ett verktyg för att finna det inre väsendet och sedan låta egot integreras med det. Det bör tydligt förstås att en sådan integrering endast är möjlig när vissa karaktärsdefekter redan har transformerats eller när personen verkligen är villig att transformera dem i all uppriktighet och utan undanflykter. Det måste finnas ett fullständigt åtagande, utan förespeglingar eller spel för galleriet. När detta är ditt fullständiga svar på livet, kommer livsströmmen att bli urskiljbar och

dess kloka vägledning och meningsfullhet kommer att bli en kraftfull närvaro i ditt liv.

Under en mycket lång tid har vi koncentrerat oss på att upptäcka misstagen, missuppfattningarna och defekterna, vilka naturligtvis är ömsesidigt beroende. Vi var i själva verket alltid noggranna med att påpeka att man inte får döma eller moralisera med sig själv, eftersom ett sådant självmoraliserande utgjorde ett hinder, inte en hjälp. Tiden har nu kommit när skillnaden mellan att moralisera och önskan om att transformera sig själv bör vara tydligt uppfattad. Jag tror att de flesta av er nu är i stånd att med ert hjärta förstå denna skillnad – och den här förståelsen är vad som verkligen räknas.

Dömmande, moraliserande och perfektionism äger rum när värden baseras på yttre normer. Sådant beteende syftar till att behaga eller imponera på andra, att anpassa sig till yttre normer.

Moraliserandet tenderar alltid att visa för andra hur rätt, god eller överlägsen man är. När man moraliserar, behöver man alltid bevisa något. I vilken grad moraliserandet än finns, existerar det bara för framträdandets skull och inte för att individen verkligen månar om en moralisk fråga som sådan. Du kanske ger läpparnas bekännelse till andra individers känslor och rättigheter eller till det verkliga jagets befrielse eller befrielsen av andras jag, men djupt inombords är detta inte motivet. Motivet är att framstå som rätt eller god – att bevisa något.

En person som har en genuin önskan om att transformera karaktärsdefekter är inte det minsta intresserad av hur man framstår i det yttre eller vad andra tänker, utan uteslutande av transformationen i sig, oavsett om andra ser och beundrar den eller inte. Ett falskt, skadligt, plågat moraliserande och självanklagelse döljer alltid ett djupt inre insisterande på att inte förändras. Moraliserandet är därför en plågad inre rörelse; att identifiera bristen i fråga är outhärdligt smärtsamt bara för att personen vägrar att ge upp den. Eftersom moralisten vägrar ge upp sin negativa tendens, för moraliserandet med sig mer negativitet i dess kölvatten, även om det tycks förmedla en ärlig avsikt att se bristen och efterleva höga moraliska normer för att man är så missnöjd med defekten.

Den genuina önskan om att transformera defekter belastas aldrig av ett obehagligt erkännande av en brist, oavsett vad den kan vara, just för att önskan om att förändras är så genuin. I denna önskan uttrycker du din kärlek till universum för att du önskar bidra till livet genom ditt självaste väsen. En sådan beslutsamhet lättar hjärtat, även om man kanske inte omedelbart är förmögen till transformationen då det fortfarande saknas länkar som behöver förstås. Låt detta vara en måttstock för er, mina vänner, i fortsättningen av ert arbete. När förvrängningen som du upptäcker skär djupt in i din själ och gör dig hopplös eller förtvivlad kring din förmåga att transformera defekten, beakta att på en djupare nivå av ditt väsen vill du inte ge upp just den här tendensen. Fortsätt då och ta reda på varför du inte vill det.

När din personlighet är inställd på en positiv själsrörelse, kommer det inte att finnas något hinder för att transformera en karaktärsdefekt och följaktligen inte något hinder för det godas obegränsade överflöd som är tillgängligt i universum för varje enskild individ. Försök att utföra denna inre rörelse genom att låta dig strömma framåt i ett fullständig bejakande i stället för den gamla negationen. När denna inre rörelse kan äga rum, när du rör dig mot världen med en avslappnad inställning där du är lika redo att ge och ta emot, kommer transformationen inte att framstå som farlig. Den kommer att framstå som en underbar satsning.

När du har kört fast i din önskan om att nå obegränsat gott och skaparkraft inom dig, hitta alltså en nyckel till inte bara var du är negativ när du uttrycker din önskan, utan också var du är knuten till en ihållande negativitet. Det måste finnas en motsvarande karaktärsdefekt som är lika svår att ge upp. Så länge den inte ses, måste negativiteten i själva verket kvarstå. Denna negativitet utesluter utveckling, självuttryck och uppfyllelse, liksom skaparkrafterna inom dig. Den här tanken skulle kunna vara en nyckel för många av er.

Under en lång tid behövde vi främst ägna oss åt att avtäcka era defekter och illusioner, er negativitet eller destruktivitet, som ni förnekar och negerar. Detta var mycket viktigt. Nu kan en andra stor fas av arbetet visualiseras: den fas där ni praktiserar att sträcka er in i universum.

Varhelst du lyckas för att du är fri inombords, kommer du att se nya manifestationer i ditt liv som aldrig förr. Där du fortfarande känner dig blockerad, oförmögen att tro, oförmögen att komma vidare, kommer du att upptäcka djupare aspekter av dig själv som du inte kunde ta fram tidigare och som du nu kommer att identifiera som deformationer i din karaktärsstruktur, utan utsätta dig för den tidigare faran av att stänga dörren genom ett skadligt moraliserande. Din frihet i detta avseende kommer att lägga grunden för beslutet om att transformera, vilket återigen kan prövas vad gäller dess inre uppriktighet genom din meditation.

Hur djupt önskar du denna transformation? Varför vägrar du fortfarande att transformera dessa defekter? I den stund som du verkligen är redo att transformera dem, kommer du att upptäcka att dörren inte längre är stängd. Du kommer att känna att den svänger in i ett obegränsat universum. Du kommer att kunna sträcka dig in i universum och följaktligen känna dig värdig och förmögen att ta emot från det. Ingenting gott som du önskar behöver då ha en skuggsida.

Vid den tiden kommer du också att förstå de verkliga värdena och kommer att göra dig av med all falsk moral. Ju mer du är villig att verkligen transformera defekter, desto mindre nödvändiga blir de yttre, ovanpålagda värdena. De är ofta lönlösa, särskilt ur perspektivet av livets kallelse som kräver ditt fulla svar och åtagande.

Varför är ni så rädda för att helt göra detta fulla åtagande av livet? För att släppa taget om egoidentifikationen? För de positiva manifestationerna som kan berika er? Varför gör ni motstånd mot det goda och strider för att vidmakthålla en smärtsam kamp och olöslig konflikt? Varför är ni rädda för det goda som befriar er? Och varför sätter ni er tilltro till det lilla yttre jagets fjättrande ego och de små yttre värdena? Det finns flera svar på dessa frågor, beroende på infallsvinkeln. Låt oss först välja följande sätt att närma oss det.

När du tvivlar på en större verklighet och inte griper denna chans, blir du kvar i en dualistisk värld. Denna dualistiska värld kännetecknas, som ni vet, av följande konflikt: ”Om jag är osjälvisk, måste jag lida. Jag vill inte lida. Men om jag är självisk, kommer jag att bli avvisad, föraktad, inte älskad, lämnad ensam. Och detta är också ett lidande.” I denna kamp går ni fram och tillbaka och söker efter en lösning. Ju mer du tror på dessa två alternativens oundvikliga ”sanning”, desto mer kommer du ofrånkomligen att uppleva livet i enlighet med dem. Du vågar inte vara osjälvisk; du kan inte fullt ut vilja vara osjälvisk eftersom det innebär att ge upp vad du tror utgör personlig uppfyllelse och lycka. Inte heller kan du fullt ut förbinda dig till ett själviskt liv – dels på grund av det verkliga jagets ständigt närvarande existens, dels för att du är rädd för världens åsikt. Detta är tragedin i denna fruktlösa kamp. Ni kan inte befria er från era snaror så länge ni identifierar er med och lägger er tillit till egots logik och dess värden, regler och begrepp.

När du vill transformeras, måste du ge upp själviskheten och önskan om att lura livet, dig själv och andra, oavsett i vilken form. Du kan inte riskera detta fullt ut när det stavas uppoffring av allting som du vill ha. Men det mest smärtsamma tillståndet är obeslutsamhet och detta gäller på alla nivåer. Det är ert öde så länge ni inte har transcenderat verklighetens egonivå. Ni kan inte förena uppfyllelse och osjälviskhet och ni förblir därför obeslutsamma. Ni fortsätter att pendla mellan två läger. Om många människor vore i stånd att helt förbinda sig till själviskt liv, skulle de snart komma ut ur det eftersom de skulle inse att det inte leder någonstans, att det inte leder till den frälsning som de halvhjärtat söker i båda lägren.

Ni befinner er alla i den här kampen, var och en av er. Alla era problem är ett uttryck för och ett direkt resultat av denna dualitet. Titta på era problem, gå djupt in i dem och ni kommer att se att det är så. Ni är rädda för det större, klokare jagets impulser, men kan inte helhjärtat vilja förbinda er till det så länge ni tror att någon nackdel kommer att följa av ert beslut.

Att ni är kapabla att sträcka er efter och ta emot det goda i universum endast när era defekter övervinns, kan vid en första anblick se ut som idén om belöning och bestraffning. Jag kan säga att den idén är en förvrängning av processen som jag har förklarat. Belöning och bestraffning innebär ett antagande om en yttre auktoritet som delar ut vad individen förtjänar på basis av dennes

handlingar och inställningar. Belöning eller bestraffning antas ofta bara ske i livet efter döden.

Vad jag dock redogör för är en mekanism som äger rum inom personligheten. Det innersta jaget är medvetet om orimligheten i att sträcka sig efter det bästa samtidigt som man vägrar att ge det bästa. Att erhålla det bästa är dessutom en börda som man är rädd för när man inte är villig att ge det bästa. Omvänt är det omöjligt att ge sitt bästa när man associerar det med uppoffring och nackdelar. Själva förekomsten av en tro på bestraffning och belöning täcker över den djupa förtvivlan över att osjälviskhet medför berövande, och man tvingas därmed hålla tillbaka hela längtan efter att älska och att ge. Belöningar och bestraffningar, i vilken form de än existerar, utgör kompensationer för den outhärdliga verklighet som uppfattas i dualiteten.

När det verkliga jaget aktiveras, existerar inte längre den här konflikten. Det är möjligt att aktivera det verkliga jaget när denna särskilda konflikt inom dig tas fram ur det dolda. Inuti det innersta centrumets verklighet existerar inte längre tudelningen. Du kommer att upptäcka att det är lika möjligt att helhjärtat ge av dig själv, att älska, vara osjälvisk, vara ödmjuk, att göra avkall på det rädsla barnets egocentricitet, att låta andra vara fria oavsett vad detta innebär för dig och ändå inte vara en förlorare. Snart förvandlas känslan av att inte nödvändigtvis behöva vara en förlorare till en övertygelse om att det är möjligt att vara en vinnare. Först kommer du att förstå att det är möjligt att vara en vinnare; senare att det är ouplösligt förenat med att vara anständig. Det blir så på grund av att du är tillräckligt fri att vilja båda.

När du tar på dig att transformera dina defekter, kommer du att tycka om dig själv tillräckligt för att öppna dig för allt det goda som vill komma till dig. När du börjar lyckas i denna transformation, kommer du att bli stark nog att uthärda lycka. Du kan hävda det bästa när du befinner dig i processen av att transformera vad det än är som får dig att ogilla dig själv, oavsett om du är medveten om att du ogillar dig själv på detta sätt eller inte, oavsett om du fortfarande projicerar ditt självhat på andra eller inte. Du kommer då att inse sanningen om den absoluta verkligheten och ditt verkliga jag, nämligen att det inte finns någon gräns för din expansion. Genom denna utveckling blir din intuition stark och pålitlig. Du kommer då att lyssna på din personliga livsströms krav. Du kommer att ha modet att följa med den, oavsett huruvida den verkar stämma överens med yttre förväntningar, regler och värden eller inte. Så länge du är fast besluten att följa de inre värdena, kommer de yttre värdena att upphöra att vara viktiga, antingen i ditt eget sinne eller i den yttre manifestationen av ditt liv. Du kommer därför inte längre att vara rädd när ditt liv inte stämmer överens med konventionen. Det yttre livet kommer snart att följa efter och det kommer inte att uppstå någon friktion. Världen kommer att gå i jämna steg med dig.

Det finns två viktiga nycklar för er i detta föredrag, som kan vara just de punkter ni söker för att komma ut ur en tillfällig flaskhals. Jag sammanfattar dem kort:

(1) Vad är ditt mål i livet? Vad är ditt mål på denna väg? Hur långt önskar du gå? Vill du bara avlägsna vissa symtom? Eller har du en önskan om ett fullt självförverkligande, aktiveringen av ett inre centrum där allt det goda, frälsning från oro, osäkerhet och förvirring existerar? Om ja, är du villig att betala priset av uthållighet, av ett fullt åtagande? Det fulla åtagandet tar fram dina fulla möjligheter. Ditt innersta väsens obegränsade potential gör det möjligt för dig att förverkliga det obegränsade goda.

(2) Hitta den exakta punkten där dina positiva önskningar är blockerade och fråga dig sedan vilken särskild karaktärsdefekt som inte tillåter dig att överge en självdestruktiv, självförnekande inställning? Uttryck tydligt att du vill hitta den. När du väl ser den, finns det fortfarande tid att besluta dig för huruvida du vill ge upp den eller inte. Om du inte vill det, ta reda på varför du inte vill det. Insisterandet på att hålla fast vid något som gör våld på din integritet och din anständighet, håller tillbaka det bästa du har att erbjuda och det bästa du kan vara. Detta försvagar din självaktning. Det behöver inte vara en grov yttre manifestation; det kan vara en dold liten avvikelse som inte tycks skada någon, men det gör den alltid, oavsett om du är medveten om det eller inte.

Framstegen som upplevs på ett mycket levande sätt hos en hel del av er, står i exakt proportion till er villighet och öppenhet. Det finns inte något mysterium kring vad som frambringar framstegen, för denna väg måste fungera när villigheten och öppenheten finns. De av er som inte är nöjda med era framsteg bör fråga sig djupt och uppriktigt: "Var har jag hållit tillbaka? Var ville jag inte gå hela vägen? Var har jag förlorat klarheten i syftet? Och var har jag kopplat bort syftet från var jag står just nu på grund av att jag inte vill avhölja mig själv?" Du undviker att se att du håller tillbaka i rädsla och skam; dessa utgör onödiga hinder som du använder för att blockera dörrarna till befrielse.

De av er som har gjort framsteg och anar spänningen i ett nytt liv som annalkas, har mycket mer att se fram emot, för ni kommer nu att stärka era egna krafter. Ni kommer att kunna aktivera dem mer och mer för att avlägsna hindren för era återstående illusioner och för att orientera er mot det som är evigt inom er, det som aldrig är konfliktfyllt eller plågat. Ni kommer att lära er att uppleva det som en levande verklighet.

Var välsignade. Ta emot styrkan och kärleken som strömmar mot er. Var i frid. Var i Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16